

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010009
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125010009.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2025 v Banskej Bystrici, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Nt/4/2025 zo dňa 24. marca 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 10Nt/4/2025 zo dňa 24. 03. 2025 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/41/2023 zo dňa 11. 03. 2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/58/2024 zo dňa 11. 12. 2024, zamietol, pretože nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 24. 03. 2025 sťažnosť. Okresnému súdu bolo dňa 24. 04. 2025 doručené rukou písané odôvodnenie sťažnosti odsúdeného, v ktorej uviedol, že okresný súd nesprávne vyhodnotil dôkaz, ktorý uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania, a to že C. D. navrhol vypočuť už predtým na hlavnom pojednávaní. V návrhu na povolenie obnovy konania jasne uviedol, že v tom čase nemal vedomosť, že prečo C. D. nevypovedal. Ďalej uviedol, že C. D. sa vyhrážali a zastrašovali ho, a preto doteraz nevypovedal. Taktiež mal byť zastrašovaný aj E. D.. Mal za to, že títo dvaja svedkovia by dosvedčili, že on sám bol oklamán a podvedený. Na záver požiadal, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica a prikázal vypočuť svedkov C. D. a E. D. a na základe týchto výpovedí následne okresný súd povolil obnovu konania.

Sťažnosť odôvodnil aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 21. 05. 2025. V prvom rade uviedol, že trvá na vykonaní nového dôkazu, ktorý nebol v pôvodnom konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/41/2023 vykonaný, a to výsluch C. D.. Dozvedel sa v decembri 2024, že C. D., ktorý pracuje pre Lion Car, s.r.o. Banská Bystrica, môže potvrdiť, že aj on bol oklamán a podvedený F. G. – Pomklovou rovnakým spôsobom. V pôvodnom konaní vypovedal v prípravnom konaní, že všetky peniaze za vozidlá boli odovzdané H. D. a F. G. – Pomklovej. Svedok C. D. pozná aj H. D., ktorého navrhoval vypočuť aj v pôvodnom konaní. Svedok C. D. môže teda objasniť skutočnosti týkajúce sa skutkov, za ktoré bol odsúdený. Ďalej uviedol, že súd v uznesení, ktorým zamietol návrh na povolenie obnovy konania nesprávne uvádza, že nejde o nový dôkaz a skutočnosti súdu skôr neznáme, nakoľko výsluch tohto svedka už bol navrhnutý v pôvodnom konaní, avšak súd opomína tú skutočnosť, že tento svedok nebol v pôvodnom konaní vypočutý a návrh na povolenie obnovy konania obsahoval aj tú skutočnosť, že peniaze mali byť odovzdávané týmto osobám, ktoré môže navrhovaný svedok potvrdiť. V pôvodnom konaní tieto skutočnosti neboli uvádzané a on sa ich

dozvedel až v decembri 2024. Ako dôkaz, že ide o nové skutočnosti súdu skôr neznáme, predložil aj čestné vyhlásenie C. D.. Okrem uvedeného svedka na verejnom zasadnutí dňa 24. 03. 2025 navrhol aj výsluch E. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorý nebol v pôvodnom konaní vykonaný. Táto osoba mala byť rovnakým spôsobom podvedená, vozil po SR F. G. a H. D., ktorého niekoľkokrát doviezol aj za ním. Bol pri rozhovoroch, z ktorých malo vyplynúť, že H. D. a F. G. mu mali zabezpečiť papier, ktorý by preukazoval, že môže disponovať s vozidlami a ďalej ich dávať na splátky na území SR. Súd však odmietol vykonať tento dôkaz, pričom bližšie dôvody odmietnutia vykonania tohto dôkazu neuviedol, iba poukázal na to, že ostatné dôkazy dostatočne odôvodňujú jeho vinu. Ako dôkaz, že aj E. D. môže uviesť skutočnosti, ktoré môžu privodiť iné rozhodnutie o jeho vine, resp. treste, predložil čestné vyhlásenie E. D.. Okrem čestného vyhlásenia predložil aj žiadosť E. D. o vypočutie v tejto trestnej veci. Vo vzťahu k odôvodneniu súdu, že mal laxný, resp. pasívny prístup k realizácii jeho práv, keďže mu pričíta, že si nezvolil obhajcu, uviedol, že žiadal o ustanovenie obhajcu podaním zo dňa 01. 03. 2024, doručené dňa 05. 03. 2024, avšak súd túto žiadosť neakceptoval a na pojednávaní dňa 11. 03. 2024 v zápisnici odcitoval ustanovenia § 36 ods. 4 Trestného poriadku. Vo vzťahu k odôvodneniu súdu, že bol v pôvodnom konaní usvedčovaný výpoveďami svedkov – poškodených uviedol, že tieto výpovede je potrebné vyhodnotiť v kontexte nových skutočností a dôkazov, ktoré vyšli najavo po právoplatnosti rozsudku. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 203/2022 zo dňa 26. 05. 2022. Z vyššie uvedeného, ako aj zo samotného návrhu na povolenie obnovy konania vyplýva, prečo je nutné menovaných svedkov vypočuť, keďže ich výpovede môžu poskytnúť objektívny a pravdivý opis jeho konania. Ide teda o skutočnosti súdu skôr neznáme v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Tieto dôkazy, v spojení s ostatnými dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní, by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine, resp. treste. S poukazom na tieto skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Nt/4/2025 zo dňa 24. 03. 2025 a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/41/2023 zo dňa 11. 03. 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/58/2024 zo dňa 11. 12. 2024 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v znení účinnom od 06. 08. 2024 (v bodoch 1 – 7), z pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona (v bodoch 8 – 9) a z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona (v bodoch 10 – 14), za čo mu bol uložený úhrnný, ďalší trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov (v bodoch 1 – 3 a 6 – 9) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a spoločný, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 2 mesiace (v bodoch 4 – 5 a 10 – 14) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/28/2019 zo dňa 12. 08. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/127/2019 zo dňa 10. 10. 2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň bolo v rozsudku rozhodnuté aj o náhrade škody poškodených.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 03. 01. 2025 odsúdený požiadal o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci, o ktorom návrhu okresný súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom

nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1 Trestného poriadku) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Sťažnostný súd poznamenáva, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V konaní o obnove sa však nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní navrhnuté, boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Krajský súd sa plne stotožnil s právnou argumentáciou prvostupňového súdu o tom, že skutočnosti uvedené odsúdeným neboli spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než právoplatné rozhodnutie vo vyššie označenom súdnom konaní. Uznesenie sudcu okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, je správne a zákonné, a za také možno považovať aj jeho odôvodnenie, preto sa s ním krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Z návrhu odsúdeného je zrejmé, že sa v podstate domáhal výsluchu svedka C. D. a E. D.. Čo sa týka návrhu výsluchu svedka C. D., tak sťažnostný súd má zo spisového materiálu preukázané, že tento výsluch bol navrhovaný obhajobou už podaním zo dňa 25. 07. 2023, kde boli uvedené skutočnosti rovnakého charakteru. Súčasne je preukázané, že o tomto dôkaze odsúdený vedel už v prípravnom konaní, pretože zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu vyplýva, že bol navrhnutý výsluch tohto svedka, pričom z jeho výpovede mali vyplynúť totožné skutočnosti, aké odsúdený uvádza v návrhu na povolenie obnovy konania, vrátane jeho doplnenia obhajcom.

Je možné konštatovať, že prípadná výpoveď navrhnutého svedka E. D. je novou skutočnosťou a dôkazom súdu v pôvodnom konaní neznámym, keďže tento svedok nebol v pôvodnom trestnom konaní vypočutý, teda by mohlo ísť o dôkaz súdu skôr neznámy, napriek tomu však nemožno uzavrieť, že by výpoveď tohto svedka, resp. skutočnosti, ktoré by vyplynuli z jeho výpovede (jednalo by sa o nepriameho svedka), boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného. Nič nenasvedčuje tomu, že by navrhnutý svedok mal byť pri trestnej činnosti priamo prítomný, pokiaľ by o nej aj niečo vedel, vyjadroval by sa len sprostredkovanne. Navyiac, odsúdený bol vo vzťahu k dotknutým skutkom usvedčovaný výpoveďami svedkov a ďalšími dôkazmi.

Keďže odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi privodiť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu výroku o vine alebo treste namietaného právoplatného odsudzujúceho rozsudku, prvostupňový súd postupoval

správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol pre absenciu zákonných podmienok podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa aktuálne platnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky právo na spravodlivý proces neznamena, aby súd rozhodoval v súlade s predstavami, požiadavkami, resp. právnymi názormi strany konania. Z opačného pohľadu možno povedať, že zamietnutie návrhu, teda neúspech odsúdeného s jeho predloženou požiadavkou súdu, nie je možné považovať bez ďalšieho za porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Je v právomoci všeobecných súdov interpretovať a aplikovať právne normy, ako aj vykonávať a hodnotiť dôkazy.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neoponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Vo vzťahu k ostatným námietkam sťažovateľa krajský súd poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej je súčasťou práva na spravodlivý proces aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. To však neznamena, že na každý argument odsúdeného je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Právo na spravodlivý proces nevyžaduje, aby súd vo svojom rozhodnutí reagoval na všetky argumenty prednesené v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na také, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce (sťažnosť č. 18390/91, rozsudok ESLP z 09. decembra 1994 vo veci Ruiz Torija proti Španielskemu kráľovstvu).

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.